Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)

19 päivänä syyskuuta 2012 *

Yhteisön tavaramerkki — Yhteisön tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki VR — Tavaramerkin uudistamisen hakematta jättäminen — Tavaramerkin poistaminen rekisteröinnin päättyessä — Menetetyn määräajan palauttamista koskeva pyyntö — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 81 artikla

Asiassa T-267/11,

Video Research USA, Inc., kotipaikka New York, New York (Yhdysvallat), edustajanaan barrister B. Brandreth,

kantajana,

vastaan

sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), asiamiehenään P. Bullock,

vastaajana,

jossa on kyse SMHV:n toisen valituslautakunnan 8.3.2011 (asia R 1187/2010-2) tekemästä päätöksestä, joka koskee menetetyn määräajan palauttamista koskevaa pyyntöä, nostetusta kanteesta,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja O. Czúcz (esittelevä tuomari) sekä tuomarit I. Labucka ja D. Gratsias,

kirjaaja: hallintovirkamies S. Spyropoulos,

ottaen huomioon unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 24.5.2011 jätetyn kannekirjelmän,

ottaen huomioon unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 2.8.2011 jätetyn vastauskirjelmän,

ottaen huomioon 6.3.2012 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

tuomion

Asiaa koskevat oikeussäännöt

1 Yhteisön tavaramerkistä 20.12.1993 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 (EYVL L 11, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna, 47 artiklassa (josta on tullut yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 (EUVL L 78, s. 1) 47 artikla) säädetään seuraavaa:

”Uudistaminen

1. Yhteisön tavaramerkin rekisteröinti uudistetaan tavaramerkin haltijan tai tämän nimenomaisesti valtuuttaman henkilön pyynnöstä, jos maksut on suoritettu.

2. [SMHV] ilmoittaa yhteisön tavaramerkin haltijalle – – rekisteröinnin umpeutumisesta hyvissä ajoin ennen tätä umpeutumista. – –

3. Uudistamishakemus on esitettävä kuuden kuukauden määräajassa, joka päättyy sen kuukauden viimeisenä päivänä, jonka aikana suoja-aika loppuu. Maksut on myös suoritettava tässä määräajassa. Hakemus voidaan kuitenkin vielä esittää ja maksut suorittaa kuuden kuukauden lisämääräajan kuluessa, joka alkaa ensimmäisessä virkkeessä tarkoitetun päivän jälkeisenä päivänä, jos mainitun määräajan kuluessa suoritetaan lisämaksu.

– –”

2 Asetuksen N:o 40/94 täytäntöönpanosta 13.12.1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2868/95 (EYVL L 303, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna, 30 säännön 5 ja 6 kohdassa säädetään seuraavaa:

”5. Jos uudistamishakemusta ei jätetä tai se jätetään asetuksen 47 artiklan 3 kohdan kolmannessa virkkeessä säädetyn määräajan jälkeen – – [SMHV] katsoo rekisteröinnin päättyneen ja ilmoittaa asiasta yhteisön tavaramerkin haltijalle. – –

6. Kun 5 kohdan mukainen päätös on lopullinen, [SMHV] poistaa tavaramerkin rekisteristä. Poistaminen tulee voimaan rekisteröinnin päättymispäivää seuraavana päivänä.”

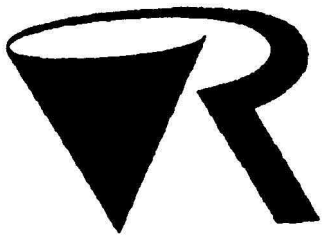
3 Asetuksen N:o 207/2009 81 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Menetetyn määräajan palauttaminen

1. Yhteisön tavaramerkin hakijalle tai haltijalle tai muulle [SMHV:ssä] käytävän menettelyn osapuolelle, joka huolimatta olosuhteiden edellyttämästä asianmukaisesta tarkkaavaisuudesta ei ole pystynyt noudattamaan määräaikaa [SMHV:n] suhteen, voidaan pyynnöstä palauttaa tämän oikeudet, jos noudattamatta jättäminen on tämän asetuksen nojalla suoraan aiheuttanut oikeuden tai muutoksenhakukeinon menettämisen.”

Asian tausta

4 Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) rekisteröi 12.1.2000 kantajan, Video Research USA, Inc:n 26.8.1998 tekemän hakemuksen johdosta seuraavan kuviomerkin yhteisön tavaramerkiksi:

5 SMHV ilmoitti 28.1.2008 asetuksen N:o 40/94 47 artiklan 2 kohdan (josta on tullut asetuksen N:o 207/2009 47 artiklan 2 kohta) ja asetuksen N:o 2868/95 29 säännön mukaisesti toimistolle B, joka on kantajan edustaja SMHV:ssä (jäljempänä toimisto B), että tavaramerkin suoja-aika loppuu 26.8.2008 ja että uudistamishakemus on esitettävä 1.9.2008 mennessä. SMHV huomautti lisäksi, että jos uudistamismaksun suorittamisen myöhästymisen vuoksi suoritetaan lisämaksu, määräaikaa pidennetään 2.3.2009 saakka.

6 Kantaja ei kuitenkaan uudistanut rekisteröintiään.

7 SMHV ilmoitti näin ollen 1.4.2009 kantajan edustajalle yhteisön tavaramerkin rekisteröinnin päättymisestä ja tavaramerkin myöhemmästä poistamisesta. Poistaminen tuli voimaan 26.8.2008.

8 Kantaja teki 2.6.2009 asetuksen N:o 207/2009 81 artiklassa tarkoitetun menetetyn määräajan palauttamista koskevan pyynnön ja selitti syyt, joiden vuoksi se ei väitetysti ollut voinut noudattaa määräaikaa rekisteröintinsä uudistamiseksi. Kantaja toimitti pyyntönsä tueksi J. W:n toimiston B:n osakkaan asemassa 2.6.2009 antaman juhlallisen vakuutuksen.

9 Mainitun vakuutuksen mukaan toimisto B käyttää tiedostojen ja uudistusten tietokonepohjaista hallinnointijärjestelmää, josta käytetään nimeä ”Inprotech” ja joka loi ja lähetti uudistamista koskevat muistutukset kantajan amerikkalaiselle asiamiehelle 1.4., 1.6. ja 1.7.2008. Tämän jälkeen toimisto B sai 18.8.2008 ohjeet rekisteröinnin uudistamiseksi. Poikkeuksellisen inhimillisen virheen johdosta uudistuksia hallinnoiva henkilö ei kuitenkaan lähettänyt mainittua määräystä uudistusten käsittelijälle uudistamista koskevan määräyksen täytäntöönpanemiseksi. Lisäksi Inprotech-järjestelmän katkoksen vuoksi järjestelmä ei luonut uudistamista koskevia muistutuksia kolme, neljä ja viisi kuukautta uudistamista koskevan määräpäivän jälkeen. Edellä mainittua rekisteröintiä ei siten uudistettu kahden sellaisen erillisen virheen vuoksi, joista toinen oli selittämätön inhimillinen virhe ja joista toinen johtui tietokoneen ohjelmointiin liittyvästä ongelmasta.

10 SMHV:n Tavaramerkit ja rekisteri -osasto hylkäsi 26.4.2010 tekemällään päätöksellä kantajan esittämän menetetyn määräajan palauttamista koskevan pyynnön ja vahvisti yhteisön tavaramerkin rekisteröinnin poistamisen.

11 Kantaja valitti 25.6.2010 SMHV:n sisällä Tavaramerkit ja rekisteri -osaston päätöksestä asetuksen N:o 207/2009 58 ja 64 artiklan nojalla.

12 SMHV:n toinen valituslautakunta hylkäsi valituksen 8.3.2011 tekemällään päätöksellä (jäljempänä riidanalainen päätös). Se totesi ensinnäkin, että asetuksen N:o 207/2009 81 artiklan 1 kohdan säännöksiä on tulkittava suppeasti, koska määräajan noudattaminen on oikeusjärjestyksen perusteisiin kuuluva kysymys. Se oli toiseksi sitä mieltä, että kun asianosainen päättää käyttää ammattimaista

edustajaa, vaadittua tarkkaavaisuutta koskevat velvollisuudet koskevat myös kyseistä asianmukaisesti valtuutettua ammattimaista edustajaa. Se huomautti kolmanneksi, ettei kantajan vetoamia olosuhteita voitu pitää epätavallisina ja väistämättöminä. Toimiston B uudistamisia hallinnoiva henkilö oli ensinnäkin unohtanut antaa tarvittavat ohjeet hallinnolliselle henkilöstölleen. Kantajan amerikkalainen edustaja oli toiseksi ryhtynyt toimenpiteisiin vasta kahdeksan kuukautta myöhemmin 13.4.2009 havaitessaan SMHV:n internetsivustolla, ettei rekisteröintiä ollut uudistettu. Toimisto B on kolmanneksi turvautunut yhteen ainoaan järjestelmään, tässä tapauksessa Inprotechiin. Toimisto B ei neljänneksi ole ottanut huomioon SMHV:n 28.1.2008 päivättyä kirjettä, jossa sille asetetaan kaksi määräpäivää hakemuksen esittämiselle ja maksujen suorittamiselle. Kantaja ei neljänneksi ole osoittanut, että se on noudattanut ”olosuhteiden edellyttämää asianmukaista tarkkaavaisuutta”.

Asian käsittelyn vaiheet ja asianosaisten vaatimukset

13 Kantaja vaatii kanteessaan, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen

— palauttaa asian SMHV:oon ja suosittelee tätä palauttamaan menetetyn määräajan

— velvoittaa SMHV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

14 Kantaja ilmoitti suullisessa käsittelyssä luopuvansa vaatimustensa toisesta kohdasta.

15 SMHV vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— hylkää kanteen

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

16 Kantaja esittää kanteensa tueksi yhden ainoan kanneperusteen, joka koskee asetuksen N:o 207/2009 81 artiklan rikkomista ja tosiseikkoja koskevaa arviointivirhettä.

17 Se väittää, että valituslautakunta on soveltanut virheellisiä ja liian tiukkoja oikeudellisia kriteereitä arvioidessaan tavaramerkin haltijalta tai sen edustajilta vaadittua tarkkaavaisuutta. Kantaja moittii lisäksi valituslautakuntaa siitä, että se on esittänyt virheellisiä tosiseikkoja koskevia toteamuksia.

18 Asetuksen N:o 207/2009 81 artiklasta ilmenee, että menetetyn määräajan palauttamiselle on kaksi edellytystä, joista ensimmäinen on se, että asianosainen on toiminut olosuhteiden edellyttämää asianmukaista tarkkaavaisuutta noudattaen, ja toinen se, että asianosaisen este on suoraan aiheuttanut oikeuden tai muutoksenhakukeinon menettämisen (asia T-366/04, Hensotherm v. SMHV – Hensel (HENSOTHERM), määräys 6.9.2006, 48 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa ja asia T-187/08, Rodd & Gunn Australia v. SMHV (koiran kuva), tuomio 20.4.2010, 28 kohta, T-187/08, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

19 Kyseisestä säännöksestä ilmenee myös, että tarkkaavaisuusvelvollisuus koskee ensisijaisesti tavaramerkin haltijaa. Jos näin ollen haltija delegoi tavaramerkin uudistamiseen liittyvät hallinnolliset tehtävät, sen on valvottava, että valittu henkilö antaa riittävät takeet siitä, että mainittujen tehtävien suorittamisen voidaan olettaa onnistuvan. Lisäksi on niin, että näiden tehtävien delegoimisen vuoksi mainittu tarkkaavaisuusvelvollisuus koskee valittua henkilöä aivan kuin haltijaakin. Koska tämä toimii

haltijan nimissä ja lukuun, sen toimia on pidettävä haltijan toimina (asia T-136/08, Aurelia Finance v. SMHV (AURELIA), tuomio 13.5.2009, Kok., s. II-1361, 14 ja 15 kohta sekä am. asia Koiran kuva, tuomion 29 kohta).

20 Lisäksi oikeuskäytännön mukaan on niin, että asetuksen N:o 207/2009 81 artiklan 1 kohdan ilmaisulla ”olosuhteiden edellyttämä asianmukainen tarkkaavaisuus” edellytetään sellaisen sisäisen määräaikojen hallinta- ja valvontajärjestelmän käyttöönottoa, joka sulkee yleisesti pois niiden tahattomat laiminlyönnit, kuten SMHV:n ohjeissa edellytetään. Tästä seuraa, että vain poikkeukselliset ja siten kokemuksen perusteella ennalta-arvaamattomat tapahtumat voivat antaa aiheen menetetyn määräajan palauttamiselle (em. asia AURELIA, tuomion 26 kohta).

21 Käsiteltävässä tapauksessa kantaja, joka on tavaramerkin haltija, on valinnut amerikkalaisen asiamiehen edustamaan sitä siltä osin kuin on kyse kyseisen tavaramerkin hallinnoinnista, ja tämä on puolestaan delegoinut tavaramerkin uudistamiseen liittyvät hallinnolliset tehtävät toimistolle B. Tässä tilanteessa sekä kantaja että sen amerikkalainen asiamies ja toimisto B kuuluivat edellä 18–20 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä täsmennetyn huolellisuusvelvollisuuden piiriin.

22 Valituslautakunta on korostanut useita seikkoja, jotka ovat johtaneet tavaramerkin uudistamatta jäämiseen. Aluksi on tutkittava, onko valituslautakunta todennut asianmukaisesti, ettei toimisto B ollut noudattanut tarkkaavaisuusvelvollisuuttaan.

23 Ensiksi on tarkasteltava toimiston B uudistamisia hallinnoivan henkilön tekemää inhimillistä virhettä, joka muodostuu siitä, että hän unohti antaa määräyksen uudistusten käsittelijälle amerikkalaiselta asiamieheltä saadun uudistamista koskevan pyynnön jälkeen.

24 Tästä on huomautettava unionin yleisen tuomioistuimen jo todenneen, että uudistusten teknisessä hallinnoinnissa tapahtuneita inhimillisiä virheitä ei voida pitää poikkeuksellisina tai kokemuksen perusteella ennalta-arvaamattomina tapahtumina (ks. vastaavasti em. asia AURELIA, tuomion 28 kohta). Valituslautakunta on siis perustellusti todennut, että toimiston B uudistamisia hallinnoivan henkilön tekemä virhe merkitsi sitä, ettei kyseiselle toimistolle kuuluvaa tarkkaavaisuusvelvollisuutta ollut noudatettu.

25 Toiseksi on tutkittava sitä, ettei uudistamisia hallinnoivalle henkilölle ole lähetetty automaattisia sähköposteja kolme, neljä ja viisi kuukautta määräpäivän jälkeen, antamalla painoarvoa Inprotech-järjestelmässä olleelle katkokselle.

26 Tästä on huomautettava unionin yleisen tuomioistuimen jo todenneen, että tilanteessa, jossa tavaramerkkien uudistaminen on annettu sellaisen erikoistuneen yhtiön tehtäväksi, joka käyttää tietokonepohjaista määräajoista muistuttavaa järjestelmää, olosuhteiden edellyttämä tarkkaavaisuus vaatii muun muassa sitä, että kyseisellä järjestelmällä voidaan havaita ja korjata kaikki ennakoitavissa olevat virheet tietokonepohjaisen järjestelmän toiminnassa (ks. vastaavasti em. asia AURELIA, tuomion 27 kohta). Tietojen ”turmeltuminen” tai menettäminen, johon kantaja viittaa, on kuitenkin ennakoitavissa oleva virhe, johon liittyvä vaara on ominaista kaikille tietokonepohjaisille järjestelmille. Myös tietokonepohjaisessa järjestelmässä olevan katkoksen korjaamatta jättäminen esimerkiksi rinnakkaisella muistutusjärjestelmällä tai säännöllisillä tarkastuksilla merkitsee toimistolle B kuuluvan tarkkaavaisuusvelvollisuuden noudattamatta jättämistä.

27 Kantajan väite, joka koskee muita tapauksia, joissa yhtiön C kehittämissä ohjelmistoissa on ollut ongelmia, on merkityksetön. Merkitystä on sillä, että toimiston B käyttämällä tietokonepohjaisella järjestelmällä ei voitu havaita ja korjata kaikkia ennakoitavissa olevia virheitä sen toiminnassa, mistä on seurannut, ettei mainittu toimisto ole noudattanut tarkkaavaisuusvelvollisuuttaan.

28 Kolmanneksi on todettava kantajan väittävän, että valituslautakunta on tehnyt tosiseikkoja koskevan arviointivirheen todetessaan riidanalaisen päätöksen 26 kohdassa, että kantajan edustaja, toimisto B ”ei ollut ottanut huomioon 28.1.2008 lähetettyä [SMHV:n] kirjettä, jossa sille asetetaan kaksi määräpäivää hakemuksen esittämiselle ja maksujen suorittamiselle”ja että” jos kyseiset tärkeät määräpäivät olisi syötetty edustajan tietokoneistettuun järjestelmään – – uudistamisia hallinnoivan henkilön laiminlyönti olisi huomattu jopa häiriöihin johtaneella uudistamisia koskevalla tietokonepohjaisella järjestelmällä”.

29 Vaikka oletetaan, että kyseinen kantajan väite on merkityksellinen arvioitaessa sen edustajan, toimiston B vastuuta, on todettava, että kantaja on vastauksena unionin yleisen tuomioistuimen kirjalliseen kysymykseen täsmentänyt, että Inprotech-järjestelmän uudistamisia koskevat automaattiset muistutukset oli luotu kyseistä tavaramerkkiä rekisteröitäessä 29.2.2000 syötettyjen tietojen pohjalta. Lisäksi asiakirjassa ”Renewals department procedures” (uudistamisosaston menettelyt), jossa täsmennetään menettelyt toimistossa B, ei todeta mitään tietojen syöttämisestä asetuksen N:o 207/2009 47 artiklan 2 kohdan ja asetuksen N:o 2868/95 29 säännön nojalla lähetetyn SMHV:n muistutuksen vastaanottamisen jälkeen.

30 Kantaja ei näin ollen ole esittänyt mitään näyttöä, jolla voidaan kyseenalaistaa riidanalaisen päätöksen 26 kohdassa olevan väitteen pätevyys, joten kyseinen väite on hylättävä.

31 Neljänneksi on todettava kantajan väittäneen suullisessa käsittelyssä, ettei ollut mahdollista kohtuudella ajatella, että kokenut työntekijä tekee virheen ja tietokonepohjainen järjestelmä pettää saman tavaramerkin uudistamista koskevassa menettelyssä. Kyse on näin ollen ennalta-arvaamattomasta kerrannaisesta tapahtumasta.

32 Tästä on huomautettava, että käsiteltävässä tapauksessa syynä siihen, että inhimillisellä virheellä saattoi olla merkitystä tavaramerkin uudistamatta jäämisessä, oli se, että Inprotech-järjestelmässä oli ollut katkos sen jälkeen, kun 1.4, 1.6 ja 1.7.2008 päivätyt muistutukset, joiden johdosta kantajan amerikkalainen asiamies ryhtyi toimenpiteisiin antamalla uudistamista koskevan määräyksen, luotiin. Mainittu inhimillinen virhe ei tapahtunut sen kantajan tietokonepohjaisen järjestelmän valvonta- tai tarkastusmekanismissa, joka on otettu käyttöön pyrittäessä luomaan tietty varmennustaso tietokonejärjestelmässä olevien katkosten tai tietojen menetysten havaitsemiseksi ja niiden korjaamiseksi. Kuten edellä 26 kohdassa on lisäksi todettu, tällaisen mekanismin puuttuminen voi sinänsä merkitä tavaramerkin haltijalle tai sen edustajalle kuuluvan tarkkaavaisuusvelvollisuuden noudattamatta jättämistä silloin, kun se johtaa tavaramerkin lopulliseen poistamiseen.

33 Näin ollen on vahvistettava se valituslautakunnan toteamus, jonka mukaan kantaja ei ole osoittanut, että toimisto B oli noudattanut asetuksen N:o 207/2009 81 artiklan 1 kohdassa vaaditun kaltaista ”olosuhteiden edellyttämää asianmukaista tarkkaavaisuutta” siten, että menetetty määräaika voitaisiin palauttaa.

34 Kyseistä toteamusta ei voida kyseenalaistaa kantajan esittämillä muilla väitteillä.

35 Ensinnäkin siitä, että riidanalaisessa päätöksessä käytetään ylivoimaiseen esteeseen perustuvien tilanteiden toteamista koskevan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön piiriin kuuluvia ilmaisuja, riittää todettavan, että edellä 23–26 kohtaan sisältyvistä yksityiskohtaisemmin esitetyistä seikoista ilmenee, että valituslautakunta on oikeudellisesti riittävällä tavalla osoittanut, ettei toimisto B ollut noudattanut siltä vaadittua tarkkaavaisuutta. Näin ollen kantajan väitteet, jotka koskevat valituslautakunnan päättelyssä olevia abstrakteja tulkinnallisia kohtia, ovat tehottomia. Valituslautakunta on joka tapauksessa asianmukaisesti katsonut, että asetuksen N:o 207/2009 81 artiklan 1 kohdan soveltamisedellytyksiä on tulkittava suppeasti. Määräaikojen noudattaminen liittyy näet oikeusjärjestyksen perusteisiin, ja rekisteröinnin palauttaminen sen poistamisen jälkeen on omiaan heikentämään oikeusvarmuutta.

36 Kantaja väittää toiseksi, että SMHV:n Tavaramerkit ja rekisteri -osaston päätös edellyttää lainvastaisesti ammattimaiselta edustajalta suurempaa tarkkaavaisuutta kuin asianosaiselta yleensä.

37 Tästä on huomautettava, että asetuksen N:o 207/2007 65 artiklan 1 kohdan mukaan unionin yleisen tuomioistuimen käsiteltäväksi saatetun kanteen kohteena on ratkaisun saaminen valituslautakunnan päätöksistä. Riidanalaisesta päätöksestä ei kuitenkaan ilmene, että valituslautakunta olisi hyväksynyt Tavaramerkit ja rekisteri -osaston omaksuman näkemyksen. Valituslautakunta toteaa näet riidanalaisen päätöksen 15 kohdassa, että ”kun asianosainen – – päättää käyttää ammattimaista edustajaa, vaadittua tarkkaavaisuutta koskevat velvollisuudet – – koskevat myös kyseistä asianmukaisesti valtuutettua ammattimaista edustajaa”, eikä se näin ollen ole tehnyt eroa tavaramerkin haltijalta vaaditun tarkkaavaisuuden ja sen edustajalta vaaditun tarkkaavaisuuden välillä. Koska valituslautakunta on joka tapauksessa osoittanut oikeudellisesti riittävällä tavalla, ettei toimisto B ollut noudattanut vaadittua tarkkaavaisuutta, kyseinen kantajan väite on hylättävä tehottomana (ks. myös edellä 35 kohta).

38 Kolmanneksi on todettava kantajan arvostelevan riidanalaisen päätöksen 24 kohdassa olevaa väitettä, jonka mukaan sen amerikkalaisen asiamiehen ”olisi pitänyt ryhtyä toimiin aikaisemmin” kuin 13.4.2009, kun rekisteröintiä ei ollut uudistettu. Se väittää, että valitessaan hyvämaineisen ja kokeneen tavaramerkkioikeuteen erikoistuneen asianajotoimiston ja toimittaessaan uudistamishakemuksensa mainitun toimiston uudistamisia hallinnoivalle henkilölle, se on noudattanut vaadittua tarkkaavaisuutta.

39 Tästä riittää todettavan, että riidanalainen päätös perustuu olennaisilta osin siihen, ettei toimistolle B kuuluvaa tarkkaavaisuusvelvollisuutta ole noudatettu, kuten riidanalaisen päätöksen 29 kohdasta ilmenee. Uudella uudistamishakemuksella taikka kantajan tai sen amerikkalaisen asiamiehen toimistolle B ajoissa lähettämällä muistutuksella olisi tosin voitu korjata toimiston tekemät virheet ja estää näin tavaramerkin lopullinen poistaminen.

40 On kuitenkin huomautettava, että edellä 19 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaan tavaramerkin haltijan edustajat toimivat haltijan nimissä ja lukuun, joten niiden toimia on pidettävä haltijan toimina. Samalla tavalla analogisesti, kuten unionin yleinen tuomioistuin on jo todennut tullien peruuttamisesta, edustajan huolellisuus on otettava huomioon samalla tavalla kuin sen huolellisuus, jota asia koskee (asia T-382/04, Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods v. komissio, tuomio 30.11.2006, 94 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa). Tästä seuraa, että kantaja, sen amerikkalainen asiamies ja toimisto B, joka edustaa sitä SMHV:ssa, muodostavat yhden ainoan yksikön SMHV:ssa käydyn menettelyn kannalta, ja edustajille kuuluvan tarkkaavaisuusvelvollisuuden noudattamatta jättämistä on tarkasteltava haltijan tarkkaavaisuusvelvollisuuden noudattamatta jättämisenä mainitun menettelyn kannalta. Kysymys siitä, onko kantaja tai sen amerikkalainen asiamies noudattanut riittävää tarkkaavaisuutta, on näin ollen merkityksellinen ainoastaan niillä toimistoon B olevien sopimussuhteiden kannalta ja sen vastuun toteamisen kannalta, joka koskee kantajalle mahdollisesti aiheutuneita vahinkoja, mutta se ei voi vaikuttaa kantajan oikeusasemaan SMHV:oon nähden.

41 Koska sen, ettei toimisto B ole noudattanut tarkkaavaisuutta, on osoitettu olleen välitön syy siihen, ettei rekisteröintiä ole uudistettu, kysymyksellä siitä, onko kantaja tai sen amerikkalainen asiamies noudattanut vaadittua asianmukaista tarkkaavaisuutta toimiston B virheiden korjaamiseksi, ei ole merkitystä riidanalaisen päätöksen laillisuuden kannalta, joten kantajan tältä osin esittämät väitteet on hylättävä tehottomina.

42 Koska valituslautakunta on siis perustellusti katsonut, ettei menetettyä määräaikaa ollut määrättävä palautettavaksi, kantajan ainoa kanneperuste ja näin ollen kanne kokonaisuudessaan on hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

43 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan SMHV:n oikeudenkäyntikulut tämän vaatimusten mukaisesti.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Kanne hylätään.

2) Video Research USA, Inc. velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Czúcz Labucka Gratsias

Julistettiin Luxemburgissa 19 päivänä syyskuuta 2012.

Allekirjoitukset